

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 38/26

Λουξεμβούργο, 19 Μαρτίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-526/24 | Brillen Rottler

Αίτημα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν μπορεί να χαρακτηριστεί καταχρηστικό και να απορριφθεί εάν υποβλήθηκε με αποκλειστικό σκοπό να ζητηθεί στη συνέχεια αποζημίωση για προβαλλόμενη παράβαση του ΓΚΠΔ

Ένας κάτοικος Αυστρίας έγινε συνδρομητής στο ενημερωτικό δελτίο της οικογενειακής επιχείρησης οπτικών ειδών Brillen Rottler, με έδρα το Arnsberg στη Γερμανία, συμπληρώνοντας τα προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα του στο έντυπο εγγραφής που ήταν διαθέσιμο στον ιστότοπο της επιχείρησης.

Δεκατρείς ημέρες αργότερα, υπέβαλε στην Brillen Rottler αίτημα πρόσβασης βάσει του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων (ΓΚΠΔ) ¹. Κατά τον κανονισμό αυτόν ², το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επιβεβαίωση για το κατά πόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν υφίστανται επεξεργασία ή όχι και, σε καταφατική περίπτωση, έχει επίσης δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω δεδομένα και στις σχετικές πληροφορίες.

Η Brillen Rottler απέρριψε το αίτημα θεωρώντας ότι ήταν καταχρηστικό. Κατά την άποψή της, από διάφορα δημοσιεύματα, άρθρα ιστολογίων και σημειώματα δικηγόρων προκύπτει ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο εγγράφεται συστηματικά σε ενημερωτικά δελτία διαφόρων επιχειρήσεων, στη συνέχεια υποβάλλει αίτημα πρόσβασης και έπειτα αίτημα αποζημίωσης. Αντιθέτως, ο ενδιαφερόμενος θεώρησε ότι το αίτημα πρόσβασης που υπέβαλε ήταν θεμιτό και ζήτησε από την Brillen Rottler χρηματική ικανοποίηση ύψους τουλάχιστον 1 000 ευρώ για τη μη υλική ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της απόρριψης του αιτήματος πρόσβασης.

Το ειρηνοδικείο Arnsberg, επιληφθέν της διαφοράς μεταξύ της Brillen Rottler και του εν λόγω προσώπου σχετικά με τη νομιμότητα των προαναφερθέντων αιτημάτων, υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα σχετικά με το κατά πόσον το πρώτο αίτημα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα το οποίο υποβάλλει το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να θεωρηθεί «υπερβολικό» και κατά πόσον παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων δικαίωμα αποζημίωσης για τη ζημία που προκλήθηκε από προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

Το Δικαστήριο απαντά ότι το πρώτο αίτημα πρόσβασης μπορεί ήδη, υπό ορισμένες περιστάσεις, να θεωρηθεί «υπερβολικό» κατά την έννοια του ΓΚΠΔ ³ και άρα καταχρηστικό.

Τούτο συμβαίνει όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας αποδεικνύει ότι, παρά την τυπική τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπει ο ΓΚΠΔ για την υποβολή αιτήματος πρόσβασης, το αίτημα υποβλήθηκε όχι για να λάβει το υποκείμενο των δεδομένων γνώση της επεξεργασίας των δεδομένων και να επαληθεύσει τη νομιμότητά της ⁴, αλλά με την πρόθεση τεχνητής δημιουργίας των προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη λήψη αποζημίωσης δυνάμει του ΓΚΠΔ, πρόθεση που μπορεί να χαρακτηριστεί «καταχρηστική» ⁵.

Το γεγονός ότι, σύμφωνα με δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, το υποκείμενο των δεδομένων έχει υποβάλει πλείονα αιτήματα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, συνοδευόμενα από αιτήματα αποζημίωσης απευθυνόμενα σε διαφορετικούς υπευθύνους επεξεργασίας, μπορεί να ληφθεί υπόψη προκειμένου να

διαπιστωθεί η ύπαρξη τέτοιας πρόθεσης κατάχρησης.

Όποιος υπέστη υλική ή μη υλική ζημία ως αποτέλεσμα παραβίασης του ΓΚΠΔ ⁶, συμπεριλαμβανομένης της προσβολής του δικαιώματος πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, δικαιούται βεβαίως αποζημίωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας για τη ζημία αυτή. Εντούτοις το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, προκειμένου να αποζημιωθεί, το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να αποδείξει, μεταξύ άλλων, ότι υπέστη πράγματι τέτοια ζημία. Εξάλλου, το υποκείμενο των δεδομένων δεν μπορεί να αποζημιωθεί ⁷ δυνάμει του ΓΚΠΔ αν η ίδια του η συμπεριφορά αποτελεί την καθοριστική αιτία της ζημίας.

Εναπόκειται στο ειρηνοδικείο Arnsberg να επιλύσει τη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί λαμβάνοντας υπόψη τις απαντήσεις που έδωσε το Δικαστήριο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2016/679](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).

² Άρθρο 15.

³ Όταν τα αιτήματα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι υπερβολικά, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 5, του ΓΚΠΔ, είτε να επιβάλει την καταβολή εύλογου τέλους, λαμβάνοντας υπόψη τα διοικητικά έξοδα που απαιτούνται για την αποδοχή των αιτημάτων, είτε να αρνηθεί να δώσει συνέχεια στα αιτήματα.

⁴ Προκειμένου να μπορέσει συνακόλουθα να ασκήσει, κατά περίπτωση, το δικαίωμα διόρθωσης, το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων, το δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας, το δικαίωμα να αντιταχθεί στην επεξεργασία και το δικαίωμα να ασκήσει αγωγή σε περίπτωση που υπέστη ζημία.

⁵ Συναφώς, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης, ιδίως το γεγονός ότι το υποκείμενο των δεδομένων παρέσχε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς να είναι υποχρεωμένο να το πράξει, ο σκοπός της παροχής των δεδομένων, ο χρόνος που παρήλθε μεταξύ αυτής και της υποβολής αιτήματος πρόσβασης, καθώς και η συμπεριφορά του υποκειμένου των δεδομένων.

⁶ Βλ. το άρθρο 82 του ΓΚΠΔ.

⁷ Το Δικαστήριο διευκρινίζει επιπλέον ότι η μη υλική ζημία που υπέστη το υποκείμενο των δεδομένων περιλαμβάνει, κατ' αρχήν, την απώλεια ελέγχου επί των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν ή την αβεβαιότητά του ως προς το κατά πόσον τα δεδομένα του υποβλήθηκαν σε επεξεργασία.